

*Każdy człowiek
nosi w sobie inny kolor świata.
Tolerancja
to sztuka widzenia całego obrazu.*

**Szanowne Nauczycielki,
Szanowni Nauczyciele,
Drogie Uczennice,
Drodzy Uczniowie,
Szanowni Rodzice,**

dziś, w Międzynarodowy Dzień Tolerancji, piszę do Was z nadzieją i wdzięcznością, myśląc o świecie, który wspólnie tworzymy. Tolerancja to nie tylko słowo. To postawa. Siła. Wybór. Wybór, który podejmujemy każdego dnia, kiedy decydujemy się traktować drugiego człowieka z szacunkiem i godnością, nawet gdy różni się od nas w każdym możliwym aspekcie. Tolerancja to ciepło ludzkiej dłoni wyciągniętej do kogoś, kto czuje się inny. To spojrzenie, które nie ocenia, ale widzi. To serce, które pyta „kim jesteś?” zamiast mówić „nie pasujesz”. W świecie pełnym napięć, niepokojów, granic i murów, tolerancja to więcej niż słowo; to fundament porozumienia, wzajemnego szacunku i pokoju. To wartość, która pozwala budować mosty tam, gdzie kiedyś były mury.

Żyjemy w czasach pełnych wyzwań. Świat staje się coraz bardziej złożony, a różnice między ludźmi bardziej widoczne niż kiedykolwiek. Moglibyśmy pozwolić, by te różnice nas podzieliły, ale wtedy przegralibyśmy wszyscy. Możemy też zrobić coś większego, ale trudniejszego – nauczyć się dostrzegać w tych różnicach nie zagrożenie, ale nadzieję na lepsze jutro i piękno, bo różnorodność jest darem, który czyni świat pełniejszym, bogatszym i bardziej kolorowym.

Drodzy Dyrektorzy i Nauczyciele,

placówki, które prowadzicie, to nie tylko miejsca nauki, ale też często miejsce schronienia. To przestrzenie, w których dzieci uczą się nie tylko, jak rozwiązywać równania czy pisać wypracowania, ale przede wszystkim – jak być przyzwoitym człowiekiem. To w szkole kształtuje się przyszłość, a ta przyszłość może być lepsza, jeśli młodzi ludzie zrozumieją, że tolerancja jest warunkiem pokoju. Każdego dnia w Waszych klasach rozwijają się młode umysły, ale co ważniejsze – także ich serca. To Wy pokazujecie, że różnorodność jest bogactwem, a nie przeszkodą. Dzięki Waszemu przykładowi dzieci uczą się szanować, pytać i słuchać. Dziękuję Wam za każde cierpliwe wyjaśnienie, za każdą rozmowę, która uczy dzieci, że każda opinia, każda historia jest ważna.

Drodzy Rodzice,

to od Was dzieci uczą się pierwszych lekcji o świecie. Wasze słowa, spojrzenia, gesty, decyzje uczą, co to znaczy być przyzwoitym człowiekiem. Kiedy pokazujecie dzieciom, że każdy człowiek zasługuje na szacunek, bez względu na to, skąd pochodzi, jak wygląda, w co wierzy, kogo kocha – kształtujecie pokolenie, które nie będzie bało się różnic, ale będzie w nich dostrzegało piękno. W Waszych rękach jest przyszłość pełna zrozumienia i empatii. Dziękuję Wam za każdy trud, za każdą rozmowę, która zaczyna się od słów: „Spróbujmy zrozumieć”.

Drodzy Uczniowie,

to Wy jesteście nadzieją, o której chcę dziś mówić najgłośniej. To Wy zdecydujecie, jak będzie wyglądał świat, kiedy przejmiecie w nim stery. W Waszych rękach leży wybór, czy podzielicie się życzliwością, czy zranicie kogoś słowem, czy wybierzecie otwarcie, czy zamknięcie. Tolerancja wymaga odwagi – to nie jest łatwa droga. Łatwo jest kogoś odtrącić, śmiać się z tego, czego nie rozumiemy, odwrócić wzrok. Prawdziwa siła polega na tym, by powiedzieć: „Jesteś inny, ale jesteś ważny. Jesteś mile widziany.”

Tolerancja to codzienne wybory – w szkole, na ulicy, w domu, w internecie. To moment, kiedy widzisz kogoś samotnego i zapraszasz go do rozmowy. To chwila, gdy ktoś mówi coś, co jest inne od tego, w co Ty wierzysz, a Ty nie przerywasz, tylko słuchasz. To odwaga, by wstać i powiedzieć „Stop”, kiedy ktoś jest krzywdzony. To te małe rzeczy – uśmiech do kolegi, który czuje się samotny lub koleżanki; słowo, które powstrzyma wyśmiewanie; ręka, która pomoże komuś wstać.

Dziś chcę Wam wszystkim powiedzieć „dziękuję”. Dziękuję tym, którzy uczą tolerancji, tym, którzy codziennie żyją nią w swoich decyzjach, i tym, którzy walczą o to, by świat był miejscem dla każdego. Dziękuję Wam za każdą życzliwość, za każde „rozumiem” i każde „jestem tu dla Ciebie”. Dziękuję każdemu z Was, kto codziennie wnosi do tego świata więcej dobra. Każdemu, kto uczy, że bycie innym to nie powód do wstydu. Każdemu, kto potrafi słuchać, zrozumieć i wyciągnąć rękę.

Świat będzie zawsze pełen różnorodności. To, czy uczynimy z tego chaos, czy harmonię, zależy od nas. Możemy sprawić, by ludzie czuli się bezpieczni w swojej wyjątkowości. Możemy stworzyć świat, w którym nikt nie będzie się bał być sobą.

Niech dzisiejszy dzień będzie przypomnieniem, że budowanie lepszego świata zaczyna się od najmniejszego gestu, od pojedynczego człowieka, od Ciebie i ode mnie. Każdy z nas ma w sobie siłę i moc, by zmieniać coś na lepsze - w naszych sercach, w domach, w szkołach.

Nie bójmy się być dobrzy.

Z wiarą w dobro i wdzięcznością za to, co możemy wspólnie stworzyć,

dr Igor Bykowski

Wielkopolski Kurator Oświaty